

Székelyföld kincsei – sóvidék csodái

HAT-18-01-1045

Iskolánk tanulóinak újra lehetőséget biztosított az Emberi Erőforrások Minisztériuma, hogy tanulmányi kiránduláson vehessenek részt Erdélyben. 2019. június 05-08 között a „Határtalanul” program keretében 4 feledhetetlen napot töltött el 32 gyermek 3 nevelő kíséretében Erdély csodálatos vidékein – teljesen

ingyen.

A korahajnali indulás, utazás, határátlépés izgalmainak átélését követően egyre tágabb horizontot tárult elénk Erdély csodálatos látkepe. Egyre magasodó dombok, hegyek, lankás hegyoldalak, a Kárpátok erdős vidéke a **Király-hágón** pihenőt tartva ejtette már kezdeteken is ámultba diákjainkat.

Szovátán a „Székely – Sóvidék központjában” a hosszú utazást követően örömmel tettünk egy sétát. Megtekintettük az üdülőváros szállodáit, apartmanházait és szépen gondozott parkjait. Végig jártuk a Medve-tó körül található tanösvényt megismerkedve a kihelyezett tájékoztató, ismeretterjesztő táblák segítségével annak keletkezésével, elnevezésének eredetével, a tó flórájával és faunájával. A tó körül elhelyezett pihenőkön le-le üldögéltünk, mások a természetes játszólehetőségeket használták. A tó fürdőzőket még nem fogadott a szezonra való felkészülés volt látható.

Farkaslaka: Tamási Áron sírjánál (a székelység nagy írója) róttuk le tiszteletünket, amely római katolikus templom és temető mögötti parkban található. Idegen vezetőnk tanulóink számára hasznos, későbbi tanulmányik során felhasználható ismereteket osztott meg Tamási Áronról. életéről és munkásságáról, Farkaslakához való kötődéséről.

Jól esett az igazi erdélyi ízeket asztalunkra varázsoló vacsora majd a természetes ízek gazdagságával bíró reggeli.

Szállásadók készségesen fogadtak bennünket a komfortos szobákat biztosítva számunkra.

Parajdon a jelenleg is működő só kitermelést is végző bánya mélyére autóbusszal szállított le. A különleges atmoszféra, a nagy só koncentrációjú, tiszta levegő, a mélybe kialakított kis turista centrum különleges hatással bírt. A diákok a kiállító részekon elhelyezett táblák elolvasásával új ismereteket szereztek, kipróbálhatták a fa játszótér eszközeit és egy üvegfalon keresztül betekintheztek a máig működő sókitermelő bánya részbe is. Röviden átsétáltuk és megtekintettük Parajd kirakodóházát.

Korond: Korond –patak völgyében található iparművészeti, fazekas központ a fő utcájának két oldalán végig futó kirakodóvásárával önmagában különleges látvány a gyermekek számára a kicsi forgatag csábító. Igazi „Józsa János, Ilyés Vészti Mihály..” kerámiai csodálatosak meg.

Lehetőségünk nyílt egy igazi sóvágó mesterrel és munkájával megismerkedni (Tófalvi Csaba). Bemutatta számunkra hogyan dolgozik a szikla keménységű sótómbökökkel és hogyan szelídíti emberek számára, használhatóvá, gyógyítóvá.

Sajnos az időjárás rendkívül esős volt, így a feltételek nem tették lehetővé a Sósorosba való túránkat, viszont Korond határában lehetőségünk nyílt egy különleges képződmény a „Csigadomb – tanösvény végig járására”. A különleges természeti képződmény szintén a sóvidék természetes ásványokban való gazdagságát példázza. A Csigadomb aragonit lelőhely, szerkezetéből adódóan száz kis forrásból hozza felszínre a talajból az ásványi anyagokban, szén-savban gazdag vizet, amelyet aztán a domb lábánál található kis gyógymedencében gyűjtenek össze és használnak gyógyításra. Vezetőnk egy igen geológiában szakavatott egyetemi tanár volt, aki élvezetesen és egyben rendkívül tudományosan ismertette meg bennünket a csigadomb különlegességével. Utunk a különleges helyre különleges virágokkal, gyógynövényekkel teli mező mellett vezetett, ami önmagában is különleges látvány volt.

Székelyudvarhely: Hargita megye második legnépesebb városának központjában, főterén és szoborparkjában tettünk sétát. Tisztelegtünk a történelem nagy alakjai, Orbán Balázs az egyik legnagyobb erdélyi magyar emlékszobra előtt, megtekintettük a megyeháza épületét, sétáltunk a főter parkjában. A városban hatalmas élmény volt, hogy bárhová fordultunk magyar szót hallottunk annak ellenére, hogy több száz km –re voltunk hazánktól.

Madarasi – Hargita tetejére kalandos régmúltat idéző utazás révén jutottunk fel (traktoron, pótkocsis utazással). A táj lenyűgöző volt a zúgó hegyi patakokkal az érintetlen természeti táj különleges növényvilágával. A Hargitára a „székelyek szent hegyére” igyekvő emberek tiszta embersége és barátságos köszönése megindító volt.

A menedékháztól káprázatos kilátás tárult elénk a Kárpátok vonulataira. Egy jó félórás emelkedős túra után az erősen felázott, köves talajon feljutottunk a Hargita tetejére, ahol nemzeti színű szalagok, koszorúk, kopjafák őrizték azt itt megfordult felzarándokolt emberek emlékét, misztikus hangulatot árasztva a „világ tetején”. Egész Erdély belátható volt a panorámán. A gyermekek fáradtan, de ámuldozva tekingettek szét. Feledhetetlen élményként maradt meg azt hiszem emlékeink között.

Csíksomlyó:

A csíksomlyói búcsú zarándoklat előtti napon érkeztünk a katolikus vallású székelyek Mária-kegyhelyére. A katolikus templom megtekintése, az éppen zajló mise során felzendülő egyházi ének különleges hangulatot árasztott.

A Ferences kolostor mögötti réten fakadó forrás különleges savanyú nagy vastartalmú ásványvizét is megkóstoltuk, majd megtekintettük a Csíksomlyói-nyeregbe vezető zarándokutat.

Útközben Csíksomlyó felé zarándokok százaival találkoztunk, akik mind, ismerősként üdvözöltek bennünket.

Gyimesbükk: az ezer éves határ, ahol a Tatros folyó és a vasútvonal elhagyja Erdélyt és átlép Moldvába. A Tatros folyó a rendkívül esős időjárás miatt haragosan, rendkívül bővizűen zuhogott a lábaink előtt. Az Őrház a Rákóczi vár romjai alatt tekintélyt parancsolóan magaslott felettünk sétánk közben. A határ az idegenvezetőnk elmondása szerint „vesztegárként „számos betegség terjedésének a megakadályozásában is fontos szerepet játszott. A diákok történelmi ismerete bővült, valós élménnyel gazdagodott elméleti tudásuk.

A **szállásunk** Hidegségben rendkívül kedves családoknál volt, akik finom, házas, erdélyi ízeket varázsoltak minden étkezés során számunkra: csorba leves, tárkonyos pityóka leves, sülték, számoça lekvár, házi vaj és kolbász, gyógynövényes tea.

Táncos zenés mulatságon vettünk részt Hidegségben ahol **gyimesi csángó magyarok** népzenei, néptánc és népi öltözködés különlegességeivel ismerkedtünk meg. A népi hangszerek megszólalása a fiatalok által bemutatott néptánc a mi diákjainkat is a színpadra vonzották. Közös tánc közelebb hozta fiataljainkat. Sajnos az időjárás sem cáfolta meg a település nevét, hiszen rendkívül csapadékos és hűvös volt, amilyenre a helyiek elmondása szerint sem igen volt az elmúlt esztendőben még példa. Mindezek ellenére tartalmas estét zártunk ezen a napon is.

Hidegség település, a „patakák települései” a Gyimesek, számunkra összefonódott a kolomp hangjával, a mély csendességgel, ameddig a szem ellát hegyek, erdők, hegyoldali legelők és juhok, szarvasmarhák, lovak, vadvirágok százainak érintetlen világával.

Hazafelé Fehéregyházán koszorút helyeztünk el Petőfi Sándor emlékéét őrzi múzeum kertjében álló szobránál és megtekintettük az emlékére berendezett múzeumi szobát.

Segesvár tanulóink történelmi tanulmányai során több alkalommal említésre kerül. Sajátos élmény volt felmászni a várdomb aljától felfelé meredeken emelkedő lépcsősoron és végig sétálni a vár belső utcáin miközben megtekintettük az eredetiben fennmaradt és helyreállított várfalakat, bástyákat. A Szent József római katolikus templom és Csizmadia bástyák közötti kis parkban megtekintettük Petőfi Sándor szobrát ahol elhelyeztük emlékszalagunk és kicsit megpihentünk a vártúra után.

Erdélyben tett utazásunk utolsó pihenő megállója **Körösfő** volt, ahol híres kalotaszegi fafaragások, varrottások, népművészeti kirakodó vásárában tettünk még egy sétát.

Majd, még egy pillantást téve, az utunktól bár kissé messze, de távolból ránk tekintő Tordai – hasadékra, lassan magunk mögött hagytuk Erdély szép vidékeit és hazatértünk a határt Ártándnál átlépve.

Feledhetetlen szép vidékek élményével, az összetartozás és emberség magasiskolájának megtapasztalásával tértünk haza diákjainkkal. Nevükben és iskolánk valamennyi diákja és tanára nevében mondunk köszönetet mindazért az anyagi és eszmei támogatásért, amely révén a fiataljaink mindennek részesei lehettek és mindezt az élményt megélhették!

